

ediția 1, ianuarie 2022

Community

Jolene

to the struggling artists,
let me pay for, not expose your work.

to the self-disciplined artists,
i see your work.

to the aspiring artists,
you will succeed.

in the end
as long as you create,

you are an artist.

to the trained artists,
you are amazing.

frustration is okay,
your feelings are valid.

Modern Siren

How lovely is my room
become a chalky womb,
for a growing audience of plants, dust and I,
I swim on my mattress that has growing lumps
in the shape of my ass and knees: waves
my sheets turned into tides
and I lay here —
listening to love songs
with or without sound
or you.

- L.

Ioana Milescu

Vara nu pot dormi.

Cald.

Umed.

Gânduri care îmi ricoșează în interiorul cutiei craniene, dar care aş prefera să stea ascunse pe fundul unui lac, într-un seif de sidex frumos ornamentat.

Vara sunt mai mereu obosit.

În cercănele mele te poți muta și să locuiești comod ca într-un apartament de 4 camere în centru.

Atenția mea are de suferit, nu pot lega 2 gânduri fără să-l încep pe-al 4lea.

Vara nu sunt productiv.

Păcatul capital al lenii se prelinge pe degetele mele când iau pixul în mână și nu mă părăsește.

Cred că atunci când au scris Biblia, au uitat să spună că vara e al-5lea călăreț al Apocalipsei.

Este o furtună, scurtă, dar care îți sperie câinele cu fulgerele străvezii cu care pictează cerul, pe o simfonie atent dirijată de tunete, o fată cu care ieși la suc și apoi îți clădești viitorul în jurul ei, doar să realizezi că e de fapt mirajul caniculei de August, o sabie cu 2 tăişuri, dar la care mânerul e cel mai ascuțit, e falsa plăcere a unei brize într-o zi toridă pe plaja din Costinești la o bere, este o înjurătură într-o carte de rugăciuni, o minge pătrată, un vis urât, dar la care tânjești după continuare, este ura de după iubire, speranța de după război, un ecou în câmp.

Dacă primăvara e Învierea, atunci vara trebuie să fie Iadul.

Și totuși, toate plăcerile noastre hedoniste, nu au loc nici toamna, nici iarna, nici primăvara.

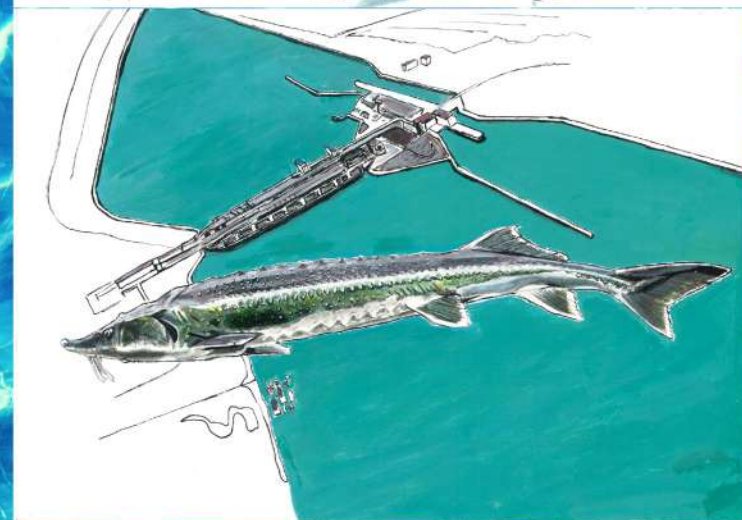
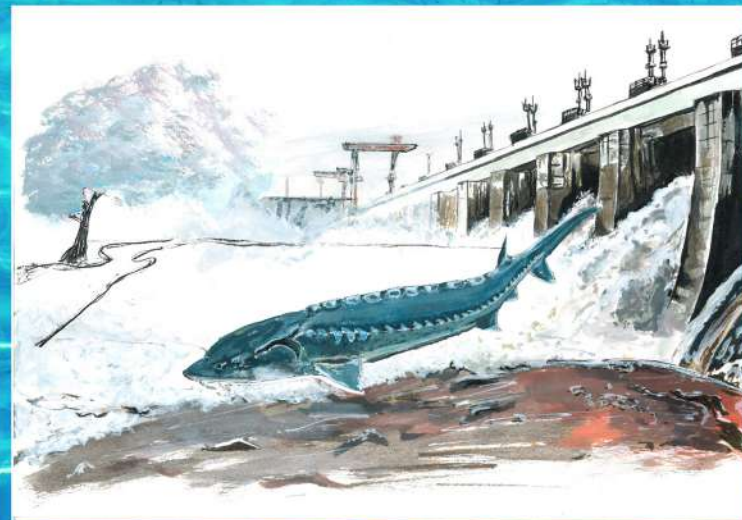
Cred că de pe banda de producție suntem programați greșit la a ne căuta fericirea în cele mai vitrege scenarii.

Sau poate doar alegem să fim nefericiți.

Cine știe... sigur nu eu... e vară... sunt obosit, nici nu mai gândesc, atent nici atât, și de lene nu mai zic.

Ștefan Matei

Ionuț Buruiană

trăim jumătate din luxul consumerismului
în citybreaks low-budget
tocmeala pe magneti de frigider
bunica le încurcă numele
ne roagă doar să ne întoarcem
50 de lei
Să-ți iei și tu ceva frumos
i-am dat pe toți pe o cafea în Trăstevere,
bunica fierbe din nou zațul de cafea
și vara își usucă mentă pentru ceai
livada, un cuptor de pâine
singura tihnă ce o caută
singura tihnă ce o caut mai târziu;
acum am înghițit un balon de aer
în alergătura asta
uneori stau întinsă pe iarbă
expir fără exercițiu
și balonul se înalță până la avionul economy-class
din el cad oamenii în iarbă și stăm așa

se poate să vină vara -
dacă ne e foame înghițim baloane
dacă obosim ne întindem pe iarbă

Ioana
Oprea

Autoportret
sărbători fericite
crăciun veșnicit...scuze
fericit
veșnicite sunt viciile
fericite sunt fricile
că mănânci până pici
și bei până strici mațul
...
de porc.

Sărut
cine cine
tu tu
pe mine pe mine
de ce de ce
vorbim vorbim
dublu.

Iarnă roz
o nouă zi
când e frig
nouă motive
să te simți gri
dar noi, nouă,
vechi și vouă
ne e cald
cu sufletul dat
la 22 de
grade...
...gradat...
treptat
te plac.

Jürgen MiHu

There are some things in this world that are
bigger than all of us
... and a chicken is one of 'em.

Fernando Diaconu

*dacă stai suficient de nemișcat în pădure
vei prinde rădăcini & te vor confunda cu un arbore & te vor doborî la momentul potrivit
ca să construiască în vechiul tău loc
un nou mall.*

bucată de gând #3 | Daria Ancuța

Adrianna Borucka.

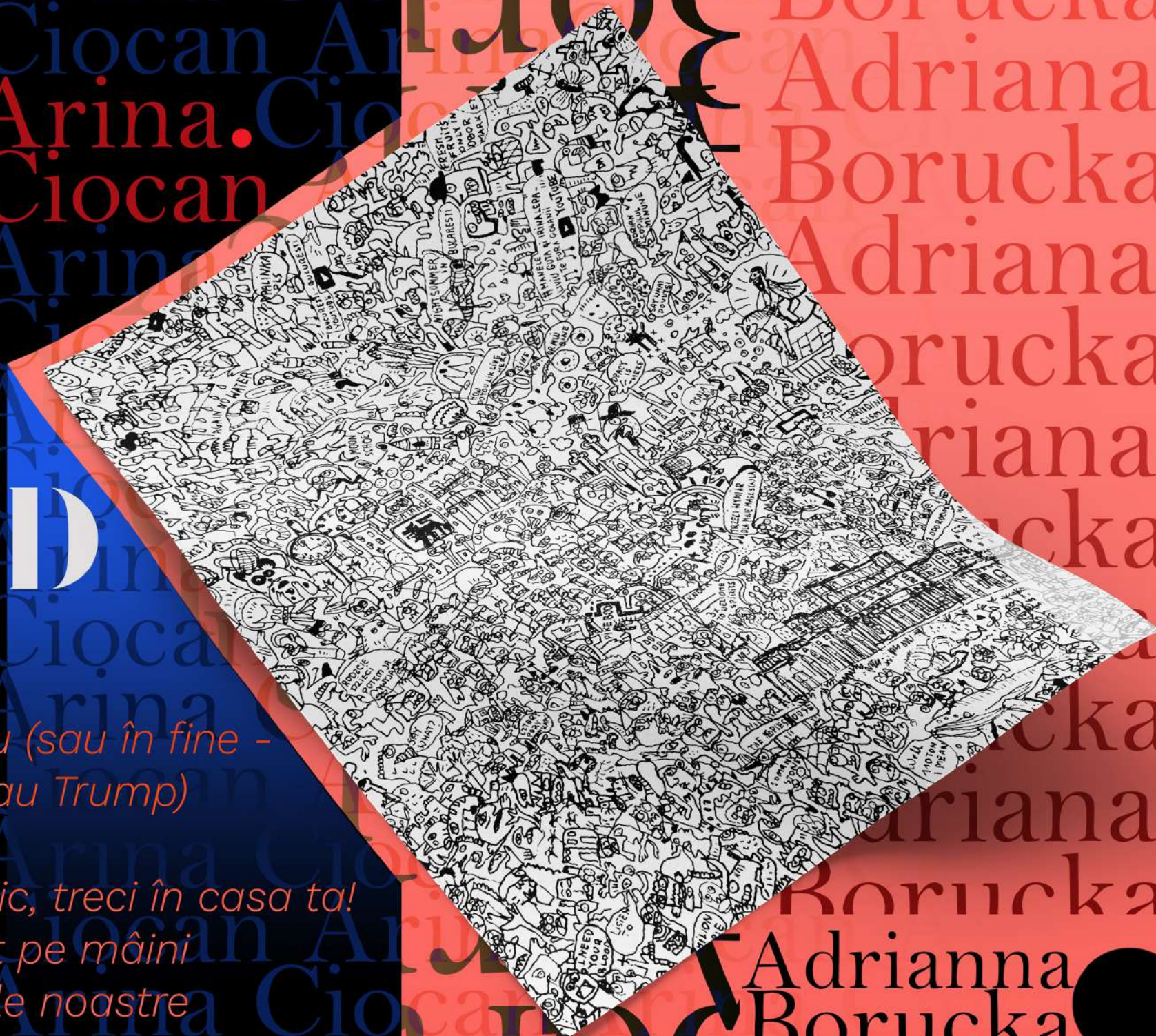
Adrianna Borucka

Arina Ciocan

COVID

Și dumnezeu (sau în fine -
demiurgul sau Trump)
a spus

-Ești obraznic, treci în casa ta!
și s-a spălat pe mâini
de tâmpeniile noastre

Adrianna
Borucka

ioana răducu

-21st century compass

m-am eliberat de halucinația noastră colectivă,
de mitul atingerii
și de extazul asfixiant al intimității.
m-am eliberat - și pentru ce? - descopăr
iar și iar, împotriva voinței mele,
că sunt pustnicul unui corp îndepărtat
de alte corpuri.

văd prăpăstii la tot pasul,
prăpăstii în metrouri și-n dormitoare,
la capătul de linie unde îmi permit să te privesc
cu trei secunde mai mult decât prevăd regulile
spuse și nespuse ale purgatoriului pe care
îl împărțim de ani de zile.

ca de obicei, pleci fără să te uiți înapoi.
și ca de obicei mai e ceva ce vreau să-ți spun,
ceva ce vreau să te întreb:
cum reinventez tot ceea ce credeam că știu
despre oameni? cum îi iubesc
de dincolo de prăpastie?

te oprești doar o secundă, apoi te urci
în trenul de șapte jumate
fără să te uiți înapoi;
în jurul meu, lespede cu lespede,
în jurul meu, iluzia apropierii tale se prăbușește.

MĂLINA CRISTEA AI MEI.

CHAOTIC PASTA DREAMS.

1

toți ciudații și dubioși
toți neadaptații, mânioșii
toți neînțeleșii și neprietenosii,
sunteți toți ai mei.

să ne întâlnim la 5,
într-un colț umbros.

ca să construim,
un viitor frumos.

să ne ungem rănille,
cu o alifie,
și să ne spălăm, cu toții,
pielea cenușie.
într-un mare ritual,
de purificare.
până când încet, bizar,
nimic nu mai doare.

2

3

după, pe la ora 6,
să ne spunem vorbele.
toate literele,
toate cuvintele
și rețetele de ciorbe.
până când nu mai avem,
mai nimic de spus.
și atunci, să ne așezăm frumos
cu burțile-n sus.

după un timp meditativ,
cu un spirit colectiv,
ne vom lua cu siguranță zborul,
direct și involuntar.

să ne revedem poporul,
extra-planetar.

4

IMPOSTOR SYNDROME IN THE SHEETS.

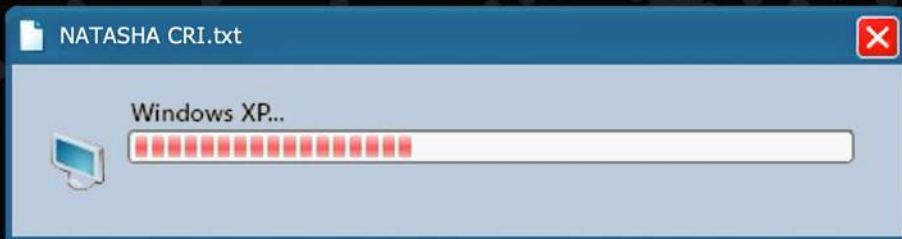
IMPOSTOR SYNDROME IN THE SHEETS.

flavia matee
-gold, gold, gold

și așa se sfârșește lumea
nu cu zgomot nici cu scâncet
nici măcar cu o fredonare în
șoaptă a unei naturi prăbușite
ci cu pisica aia dată
naibii mâncând în
sfârșit un cheeseburger
dumnezeu a smuls ochii tuturor
șchiopilor și i-a ologit pe orbi
un elicopter s-a frânt cu foc
peste blocul tău
toată lumea poate să
meargă acasă
the internet is over.

florin rădulescu
-dezordine

Tinerete. Nu mi-e dor de tinerete.

Mi-e frică doar că la un moment dat nu aş mai avea unde să evoluez. Nu am pumnii Umei Thurman să sparg sicrie.

Aici totul se termină. Evoluția mea este mărginită de patru pereți de lemn. Je suis optimist totuși, în naivitatea mea, și probabil aş vedea sicriul ca pe un microclimat ermetico-ideal unde evoluția mea se agață de fiecare centimetru de lemn putred.

Mi-e frică ca nu care cumva să mor cu sau fără voia mea.

Sunt în cel mai bun punct al vieții mele: prezentul. Iar prezentul rămâne în continuare aliatul meu. Dar ce faci când nu mai există prezent?

Când moartea te privește, tu cum o privești?

O rogi să te mai lase încă 10 minute să te joci la calculator, cum o rugai și pe mama? Nu știu de voi dar eu așa făceam (și așa am să fac).

Suntem o generație tristă.

Nu frustrată. Nu enervată.

(ci) Tristă. Moale.

Și asta e bine.

Niciun război nu a pornit din tristețe

Și, oricum

Au pornit destule strămoșii noștri - din neasumare, din lipsa unei educații emoționale ba chiar și din obsesia purtării căciulii la 13 grade celsius (tocmai ce am auzit o discuție în față la Coșor între o mamă și fiica ei de vreo 19 ani: NU ÎȚI MAI CUMPĂR NIMIC DACĂ NU ÎȚI PUI CĂCIULA AIA ÎN CAP.

Și după ce le-au pornit, le-au transmis mai departe.

Herpes Trauma Sum.

Și asta mă face să mă întreb: Care va fi gândul fiecărui zilenial (un termen fitting) din generația 95-98 când va da ochii cu moartea?

Și care ar fi cele mai comune plângeri reclamate la HR?

Va aplica cineva pentru școala doctorală cu o temă despre drama generației de tranziție dintre mileniali și gen z?

"Incipitul unei serii de vinovății și anxietăți. Studiu asupra generației care A venerat ecranul unui calculator cu Windows XP instalat pe el"

Mda. Nu sună foarte academic. Vă provoc să veniți cu ceva mai bun (ton defensiv). Și probabil că 53% dintre voi ar putea. Nu neg.

Dar legat de tema de doctorat. Nu știu. Poate.

Eu mă antrenez pentru moarte încă de pe acum: fac pillates, în special exerciții pentru mușchii fesieri. Vreau să facem twerking împreună înainte de ultimele momente; eu cu moartea.

Pe WAP.

Mie oricum îmi place să scandalizez oamenii, de ce nu și moartea?

Bones can't wiggle.

Umorul este metoda noastră de coping din cele mai vechi timpuri.

Și poate așa nu mă voi mai gândi la cele 10 minute în plus în fața calculatorului.

Valentin Purice

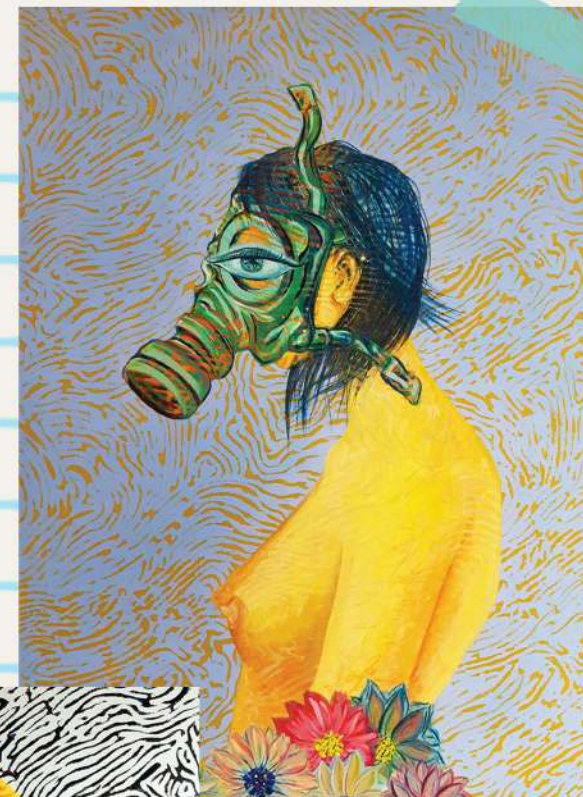
EN PLEIN SOLEIL

adevărul e că m-am obișnuit cu propria fragmentare
sub tălpi pe care e comod
să le atașez altora și să ignor nepotrivirile
când de fapt le-am deșurubat din
gleznele mele

adevărul e că m-am obișnuit să fiu
în exteriorul meu mai mult
insistând că nu-mi amintesc
cum sa intru în nucleul propriei minți
când de fapt am aflat că
mi-e teamă s-o gândesc în totalitate

adevărul e că
mă tem
mă tem
mă tem
de a-mi iubi propria viață
ca și cum altcineva ar trebui să o trăiască
și să se bucure de particulele de aur
de pe umerii mei
fără să fie alergic la mușegaiul
de dedesubt

MIRUNA ROMANCIUC

ANDREI FELEA

Mi-ai dat lavandă într-o zi
și mi-am făcut inima vază
să țin buchetul
până m-am ofilit eu
Și el nu.

Te-ai pus violetul existenței mele,
pe un perete albastru
stropit, pregnant –
Sper să nu cadă la cutremur

Când a căzut un înger,
a tăiat cu aripa un colț de lună
care-a picat prin jaluzeia
fix pe pata care
Nu a mai fost mov.

S-a decolorat până la un galben
murdar de dor și de moarte
și-am vrut să mă fac mormânt
Să se pună pe mine un buchet de lavandă.

Andreea Manolache

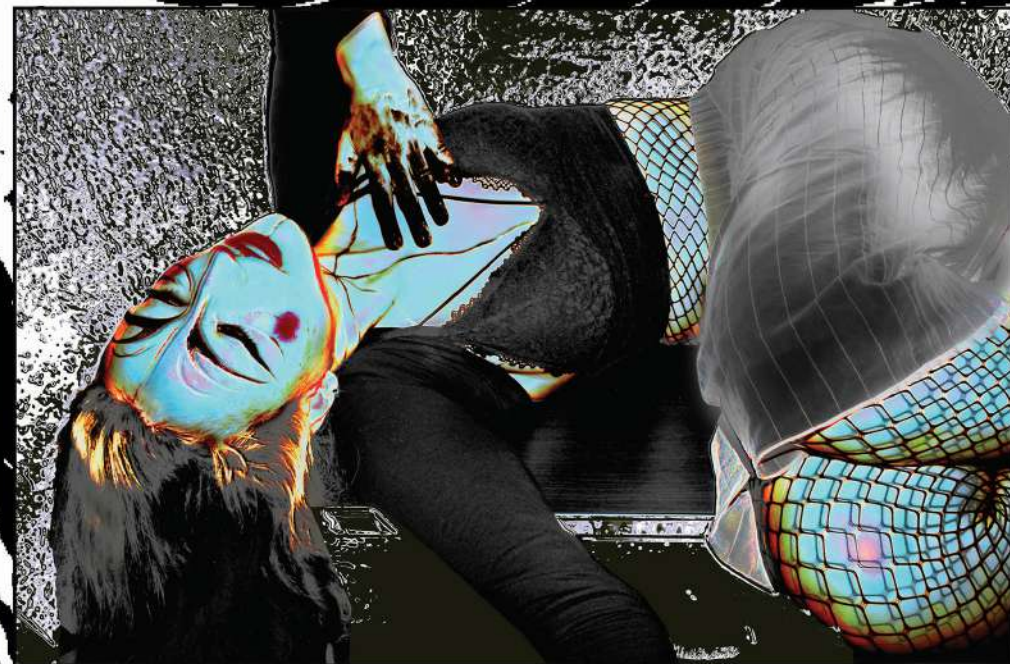
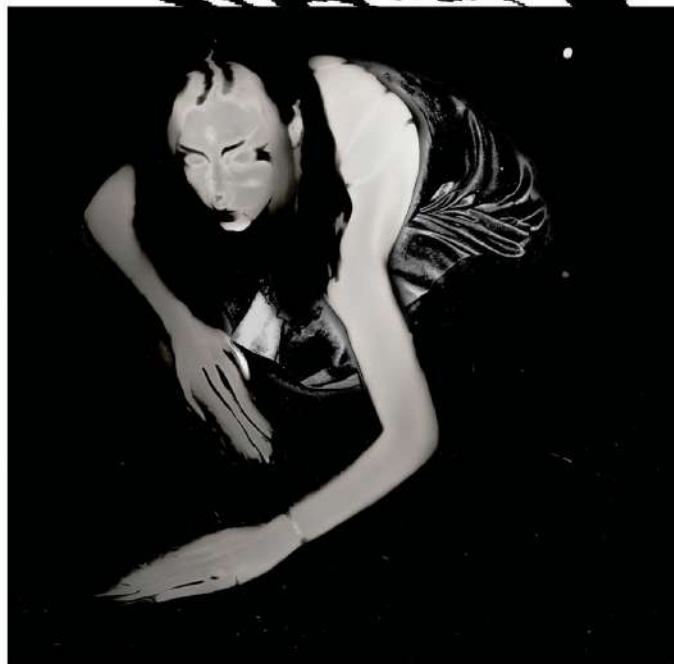
Daria Gizdavu

A fugit Matilda
și eu după ea
dar în direcția opusă

ca să-nconjurăm pământul
până aici.

Dar cred că eu
m-am grăbit mai mult
decât a sperat ea
pe axa spre aici, unde o aștept.

— pisicuța
anisia anghel

eu nu am nici ochii verzi de pisicuță
și nici nu strănut ca una
n-am niciun paradis provincial unde să fug
stau și mă scurg vara de căldură-n urbe
tu n-ai nevoie să simulezi fericirea în instantanee
eu aș avea, dar nu mă pricep
nici să dansez așa cum se dansează-n lumea bună
limba ta e făcută să toarne deserturi și finețuri
eu pe-a mea mi-o mușc și-mi ține de foame
presupun că nu mai are rost să-mi imaginez
cum ar fi fost dacă ne-am fi cunoscut îndeaproape
ne tragem din specii diferite

alexandra șerban

Aris Tureac

MY BODY IS A VESSEL

my body is a vessel for gender to be inscribed in

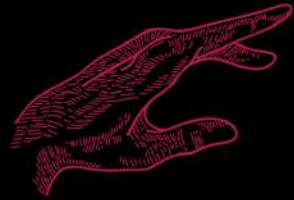
an object oriented ontology
my body is permeated by gender
my body is the receiving surface

alien agency,
put gender into me
carve upon my body
make my skin to be read like a monolith

my body in dissolution
mutated to be adequated
unknown-matter moulded by an artisan
Shaped into form
armour-piece smelted by a blacksmith
Under-pressure
Furnaces

a mouth that's been fed
a hole that's been patched
a wound that's been gashed
a shot that's been suppressed

my body is the border
between you and me

Emilian Lungu_

Bogdan Cheta_

FOR GENDER TO BE INSCRIBED IN

Harta Revoluției pe o familie sau harta familiei pe o Revoluție

Tata

Țin minte și acum că prima dată nu i-am văzut chipul. I-am văzut arătătorul îndreptat înspre mine. În momentele alea toți oamenii parcă arătau la fel, cuprinși de euforia aia a libertății, și totuși, cred că și o armă îndreptată spre mine ar fi fost mai ușor de suportat. Mă văzuse. Tata era în Piața în care îmi spusese că nu am ce căuta. A venit înspre mine, ne-am îmbrățișat, nu înțelegeam cum de nu-mi spune nimic și, brusc, se oprește, se uita la mine și zice: „Ce faci mă, fumezi?”

Bunica

Există lucruri care își pierd sensul în absența opusurilor lor. Există lucruri însuflețite doar de antiteză. Libertatea, de exemplu, există doar atunci când este mărginită de posibilitatea pierderii ei. Te simți liber doar atunci când te eliberezi sau când libertatea îți este amenințată. Pentru mine, libertatea a devenit palpabilă atunci când am văzut pentru prima dată scris „Jos comunismul”. Picuri de vopsea curgeau pe zidul rece, mângălit grăbit, febril și fără preocupare estetică de o mână tremurândă. Sub cupola acestor două cuvinte se amestecau frica și curajul, îndrăzneala și nesiguranța, extazul euforic al acelor zile și agonia unor ani întregi. Vocea slabă a Revoluției începea să se audă, iar eu eram dispusă să îmi ard degetele la flacăra acestui vis...

Bunicu'

Când mă uit la mulțimi mă fascinează mereu faptul că ele sunt, în esență, alcătuite din oameni care sunt în același timp în același loc. +1, -1 – în ansamblu, mulțimea ar părea neschimbată. Oare de câți +1 avem nevoie pentru o revoluție?

Mi-a rămas întipărită în minte imaginea unui +1 care nu avea ce căuta acolo – un puști de vreo 7-8 ani. Alerga printre -1 întinși pe asfalt în cele mai ciudate poziții și culegea gloanțe. L-am urmărit cu privirea așa cum faci atunci când încerci să uiți că existi: cu fiecare mișcare, din buzunare se revărsa sunetul acela ascuțit de metal lovind metal, trecut lovind prezent, moarte lovind viață, corupție lovind inocență. Oare ce-a făcut cu toate acele gloanțe? Oare ce-au făcut ele cu el?

Mama

În seara aia am simțit cel mai acut că distanțele dintre oameni nu se măsoară în metri, ci în cuvinte nespuse. Îmi priveam umbra – așteptam să facă ea primul pas. La sute de kilometri de noi se întâmplau lucruri pe care nu le înțelegeam încă, dar știam cumva – nu știam, intuiam mai mult, simțeam că se întâmplă ceva. Am luat-o pe soră-mea de mână și am promis că în seara aia nu vom închide un ochi. Asta era felul nostru copilăresc de a participa la schimbare. Totuși, aproape nimic din ceea ce am trăit după aceea nu m-a apropiat așa de tare de o altă ființă ca acea noapte nedormită. Asta a însemnat Revoluția pentru doi copii din Fetești.

Eu

Scriu toate lucrurile astea pentru că nu are cine altcineva să o facă. Ele converg inevitabil spre mine. Știu că țigara aia și amintirea gloanțelor și noaptea nedormită – ele îmi curg cumva prin vene. Ele au șlefuit palmele care, la rândul lor, mă modelează pe mine. Dacă istoria se împarte în Evenimente și Neevenimente, De ce toate cărțile de istorie (îmi) Predică doar despre Oameni Importanți și Schimbarea Guvernelor?

Dacă timpul s-ar opri
Ar rămâne toate Neevenimentele
Nesemnificative,
Neinteresante
Și deloc excepționale
Pentru omenire.

Ar rămâne buzunarul băiatului
Duhnind a metal și a
Familiei ciuntite.
Ar rămâne umbrele care
Nu fac niciodată primul pas și
Gustul dulce-acrișor al libertății.

Ar rămâne tot ceea ce plutește,
Eliberat
Deasupra axei temporale,
În afara istoriei.

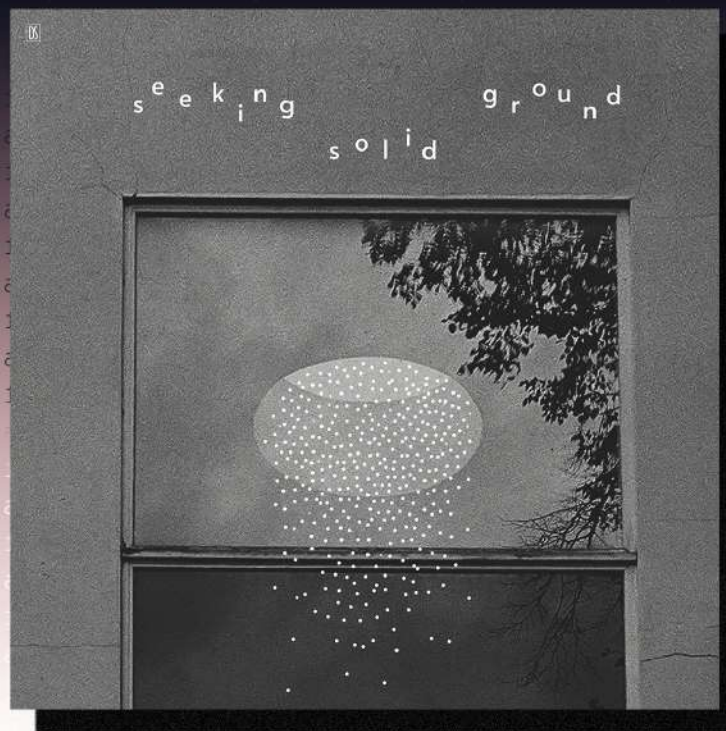
Sorana Gurău și Daria Ancuța

seenod
ecumenic

Ping-pong mental
între eu și eu
cu mine, întinsă pe masă.

Am mâinile-n plasă
și-o coasă
ca paletă de joc.

Scorul e vag,
Nu-mi iese la calcul,
Trag linie, inspir
(' secundele toate)
mă ia amețeala,
mai număr o dată,
Astăzi m-a luat prea de
tot.

Maria Ștef

Țin ceasul sub coapse
Dar cucul se zbate
Și-mi ajunge cumva
între dinți.

Ne-adun iar pe noi,
și-mi dă tot un zero.
E clar,
Mă destram,
mă sfarm tot banal
În polen, nisip scurs
și nimicuri rescrise.

Denisa Avram.

Humans

Surface made out of wax
Expediently smouldering;
Chaos to themselves bring,
Beings on verge to collapse.

Acting with recklessness
Defined by a lack of creed,
To death smoking weed,
Filled with foolishness.

Injecting right in the middle
Killing one another for fortune.
By their actions tortured,
Shooting the last missile.

Suvenir din Războiul de Independență

Mă faultez singură spunând
Ca cicatricile au sculptat din trupul meu
O armă performantă
Imensă
Indestructibilă
Poate că da, dar asta e slăbiciunea mea:
Praf de pușca sub presiune.
Scuzați-mă, n-am vrut să explodez așa aici acum
Dar revine mereu
Suvenirul din Războiul de Independență
Purtat de mine împotriva mea
Din O mie opt sute șaptezeci și opt
Încoace
Caut cu disperare să mă feresc de obuze
Fără să realizez că pe frontul inamic
Sunt tot eu.

TRIGGERED By My Heart

Anisia Anghel

Cezara Pascu

Irina-Adelina Găinușă

& orice iubire trecută lasă o durere surdă

în locul inimii

mă doare aici // aici unde

aici, nu auzi? // ce să aud?

unde mă doare // cum să aud unde te doare?

credeam că încă auzi // a trecut prea mult ca să mai aud

cât a trecut? // cam o viață, o viață și-un pic

și ți-e dor? // uneori

dar nu destul de des // nu, nu destul de des

înțeleg //

// dar tu auzi?

ce să aud? // unde mă doare

pe tine te doare? // mereu, de atunci

unde te doare? // nu auzi, nu-i așa?

nu //

// mă doare aici

și pe mine la fel // dar nu destul

nu destul.

Cristina Roxana Grigore

Metamorfoză

Ne naștem singuri,
trăim singuri
și murim singuri
iar singurătatea e ceea ce ne definește.

Raluca Gavrila

Izolarea în care ne găsim confort
ne dă aripi în locul umerilor,
ne dă cioc și pene
și ne învață să zburăm
când tot ce știam era să ne târâm.

Tamara

Bianca Costin

Oameni

Ce se propagă

Prin noi

Asemeni undelor.

Oameni

Care când

Ne traversează

Ne cutremură

Moleculele.

Oameni

Pe care îi

Urâm

Căci nu le-am dat

Voie

Să ne transforme

În halul

În care

O fac.

Betti C.

Victoria in națiunii înainte deșteaptă și apărării pretențiunilor, de a fi apărătorului lor pe toate căile.

E logic întocmi să se uie în fine tot, apără acaparatorului. Regimul dol și chiar din pătă și numele de ast-fel dispune de tă puterea în S fără a fi conștite de cât la m în această sit reafată.

Singurul luc putut încă trîni presa, și accedem, de către nesuferită, cu puterți disorefi, vină năzuos ad ne nime.

Presa, pentru guvern, cu strile și continue, tut unei hărălto prin scărtațitul țuini nervoase.

Neapărat dan voia de a puno prin care să a contra trădării glor Regimulu domnia sa abs-

Inșă, ca eod a fi combătut, cață să se tuc eficaço de a o.

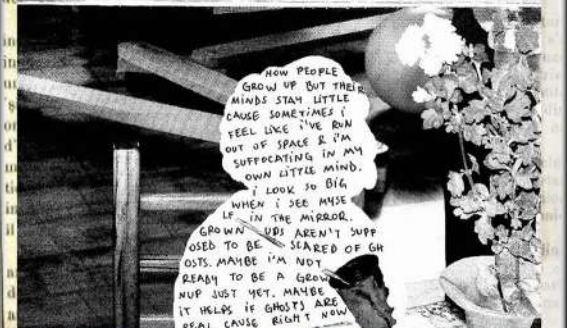
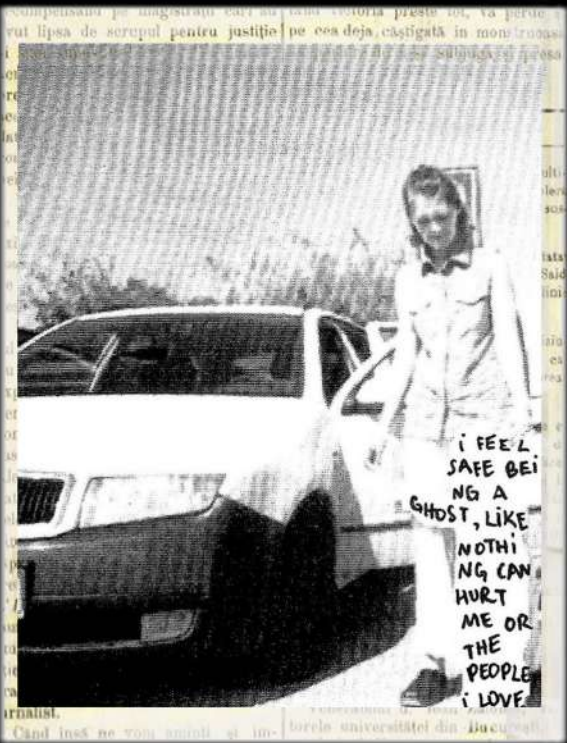
Ei bine, car Dacă intro alegătorilor, s' flicece arme: o menințarea; o tut respingo e cițial controle bună-beamă e contra presele, în majoritatea en general, și jinal public.

Armele ce v'er numai bu este pe câmp de căpătit, e însăși urmăre p'tronuși bin și de sănteni credințat; da na jurnalistu derătnic in sunt custure

Contra pr catat Regim de resbuana e a Inter prin Credit dintre organ a eutest e specială co la țianl ore

Miruna Maria Stanciu

naide de aplaudate ale pe to...
...area din mâ...
...desfătare...
...trebuie să...
...nt dă eris...
...simtea și...
...real ce c...
...contra pre...
...frauda...
...ceasta s'a...
...u-se și de...
...sunt într...
...ma de com...
...ce li s'a...
...pentru per...
...așa, dupe...
...pea de p...
...rural...

...diocese, pentru că panta este alin...
...posă și nu are piedică până n' a pră...

Rai

ANENII NOI

NOTARIILE
EN AL R.S.S. MOLDOVA

Adunarea generală a...
Adunarea generală a...
Adunarea generală a...
Adunarea generală a...
Adunarea generală a...

SARABEAS

NOTARIILE
EN AL R.S.S. MOLDOVA

Adunarea generală a...
Adunarea generală a...
Adunarea generală a...
Adunarea generală a...
Adunarea generală a...

Orașul ăsta-i plin de oameni
care nu mă mai vor
dansând în ploaia rece
care de fapt nu cade
niciodata din cer,
ci din ochii lor.
e plin de fantome
de bunici prea iubitori
transformați în fluturi
în dupa-amieze de ora 5.
e prea plin de oameni
care nu știu să ierte
serile petrecute cu picioarele
înfipte în motanii lor nedoriți
care torc în sobe de teracotă
încinse de păduri.

Anda Lupuleț

NOTARIILE

Adunarea generală a...
Adunarea generală a...
Adunarea generală a...

Unde e Esența?

Mi se pare că sunt sora geamănă a
Esenței
Și totuși un semn distinctiv
Face teribil de ușoară deosebirea
dintre mine și ea.

Oricât aş vrea să trec drept
cealaltă, sunt un fals,
Născută cu câteva secunde
mai târziu,
Cu câteva secunde mai tânără
și mai confuză.
Fiecare cuvânt pe care-l zic
încercând să redau
Lumea pură din care am venit,
Se preschimbă odată scurs de
pe buze,
Vrând să-l purific, de fapt îl
răstignesc,
Iar ea râde de mine că încerc
să pun în cuvinte
Un întreg univers.

Christine Violet

De parcă omul
care are în el
divinul
Și iubește lumea
la fel de puternic
Ca în acei primi
ani de viață
În care el a fost
iubit,
Mai are nevoie
de poezie.

Doar eu am,
Om care simte
abia pe jumătate,
Și face să pară
prin poezie
Că a simțit cu
jumătate mai
mult
Decât oricare altul
de pe Pământ.

Ioana An

Mi-e

Mi-e teamă

Să mă gândesc că

pe dinăuntru am un stomac

Care e la fel de organic ca

toate organele de pe cealaltă parte

Că pe dinăuntru sunt pe dos

Și dacă m-aș duce,

dacă m-aș risipi

s-ar aprinde și m-ar mânca viermii

Miruna

Radovici

Din așa, până pe
dinafară,

ca un chibrit ce se
aprinde în buza
aragazului

Un foc mare-n burta
cuptorului

Nu mă
plângeți

Căci plâng eu
de pe acum

Așa fac
gândurile pace
unele cu altele,

Se semnează
fiecare strâmb
la final

Ca să se
diferențieze
unele de altele

A venit poliția și sunt cât se poate de vinovat
Niciodată nu am iubit cum trebuie
Niciodată nu am apucat

De m-aș fi întors pe dos
Poate
Aș mai fi avut o șansă

Paul
Petrar

Biografii

Ca absolvent al UAD Cluj la secția de pictură, **Alexandru Rusu** a început să cocheteze cu designul grafic acum câțiva ani. Observă că de multe ori o lucrare simplă care surprinde o idee de moment este mult mai complexă decât un proiect elaborat. - [@_alexandru_rusu](#)

Ioana Florescu este masterandă la Comunicare și Afaceri Europene în București, scrie de 5 ani, publică pe instagram de 3 și nu se vede renunțând la asta vreodată. Scrie ce simte și dacă poate să-i facă pe ceilalți să vibreze prin ceea ce scrie, e fericită. - [@jolenepoetry](#)

Matei Ștefan e student în anul 3 la Facultatea de Automatică și Calculatoare din București și software developer. Dacă îl vedeți pe stradă, puteți fi siguri că ascultă ceva de la Robin and the Backstabbers sau citește ceva de la Haruki Murakami. - [@stefan_sultan](#)

Ionuț Buruiană este artist bucureștean născut la Galați. Lucrează cu precădere în Tuș. - [@buruiana.ink](#)

Ioana Oprea crede că e mai amuzant să se gândească că toate momentele sunt de fapt cadre cinematice. Uneori se întâmplă să scrie despre ele și mai nou învață să le și illustreze. - [@ioanaaaa.o](#)

L este scriitoare și artistă vizuală feministă. Ea da naștere unui univers intern știut doar de ea și de cei care îi descifrează simbolismul prin poeziile sale. Temele sale recurente se conturează pe subiecte precum percepția feminină, fuga de cotidian, fixația pe banal redându-l într-o formă magică. - [@angelnr23](#)

Raluca Milescu este studentă la Facultatea de Istoria și Teoria Artei din cadrul Universității Naționale de Arte. Se axează pe colaje digitale pe teme precum natură, corporalitate, sexualitate și gen, camp și kitsch, în note de suprarealism și pop art. - [@ggemminneyye](#)

Jürgen Mihu este un student la facultatea de limbi străine, ce de multe ori hoinărește prin toate colțurile Bucureștiului de dragul clădirilor și oamenilor din jur, scriind câte o poezie sau două. Știm cu toții că inspirația poate lovi în cele mai nebănuite momente. - [@jurgamurg](#)

Fernando Alexandru Diaconu are 25 de ani și a terminat masterul în grafică. Desenează din copilărie și se inspiră mult din experiențele proprii. Îi plac mult filmele, iar Lord of the rings rămâne pentru el o serie genială. - [@ferniillustrations](#)

Ceea ce o fascinează pe **Daria Ancuța** la poezie este că toți pornim la drum cu același bol mare de cuvinte, dar ne jucăm cu ele în moduri complet diferite. Le alegem dintre ele doar pe cele care mișcă ceva în noi. - [@daria_ancuta](#)

Adrianna Borucka este un artist născut în Polonia care locuiește în Anglia și acum în București, își desenează hărțile de 8 ani. - [@adrianna_borucka](#)

Arina Ciocan compune poezie dinainte să știu să scrie. Iubește deopotrivă rima și lumea modernă, urbană în care trăim. Își ia inspirația din oraș și din inconveniențe minore pe care le dramatizează până la extrem. - [@artuna_crocart](#)

Ioana Maria Prodan studiază Diplomatie și negocieri la master și predă limba engleză. Mereu i-a plăcut designul vestimentar, iar prin publicarea acestei opere își înfruntă frica de a-și expune arta. - [@oanaprodan](#)

Ioana Răducu încă învață ce înseamnă să traduci emoții în cuvinte. Scrisul e forma ei preferată de protest împotriva uitării. - [@ioana_sanziana](#)

Mălina Cristea are 23 de ani, scrie poezii ca să conțină tot ce simte și desenează ca să nu se mai gândească. Uneori le combină și iese o treabă bună, alteori le dezbină și iese o harababură. - @rough.inc

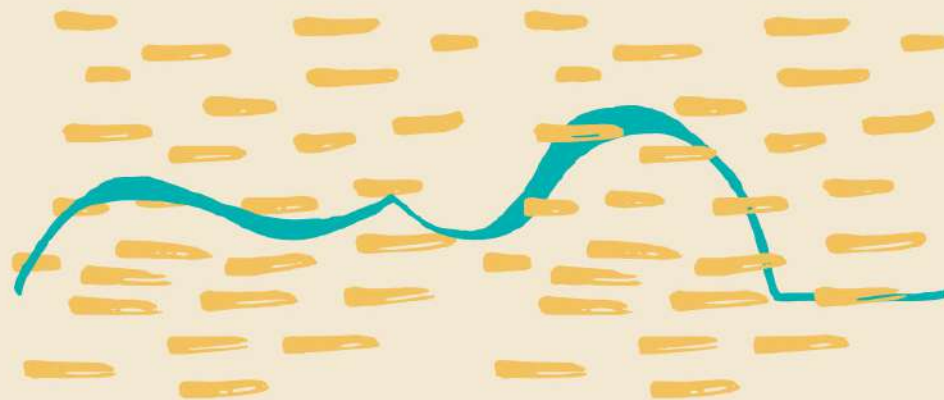
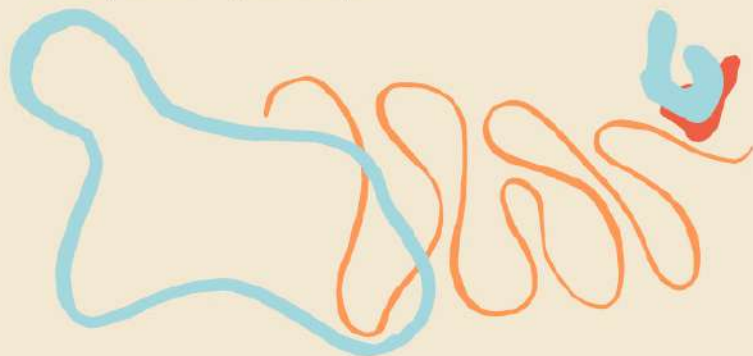
Flavia Matei este studentă în anul 2 la UNATC, secția Animație. E pasionată de orice înseamnă film, mitologie (mai ales cea est-europeană) și pixel art. - @flavfused

Florin Rădulescu este student la Politehnică și un iubitor de fapte și sinceritate. Coordonează Atoma Art Community, o comunitate studențească bazată pe feedback constant și suport reciproc. - @_tsumi

NATASHA CRI se blochează în fața rubricilor de *scrie ceva despre tine*. În principal se ocupă cu muzica, dar recent s-a pus pe scris poezii. He sees himself as a good neighbor. - @natash_cri

Valentin Purice a început să creeze aceste lucrări de mai mult de un an din nevoia de a se exprima. Prin ele, încearcă să facă oamenii să rezoneze cu stările sale. - @chasin_rabbits

Andrei Felea este artist vizual, absolvent al Universității Naționale de Arte din București. Mereu în căutare de cunoaștere și de ceva nou, apreciază abordările istorice, sociale și culturale. Lucrările sale îți dau de gândit, iar mesajul transmis poate avea diverse interpretări. - @andrei.felea

Miruna Romanciuc are 25 de ani și este medic rezident neonatolog. Scrie poezie de când a început pandemia, iar acum o consideră un organ vital. - @poeziemoleculara

Andreea Manolache crede foarte mult în puterea cuvintelor: se joacă cu poezia, studiază limbi și literaturi străine, manifestează prin cuvinte. Se reflectă obscur într-un haos armonios. - @13grad.e

Daria Gizdavu e studentă la Cluj-Napoca, Facultatea de Teatru și Film, Secția Cinematografie. Este foarte pasionată de artă vizuală, în special fotografie și colaj. O fascinează lumina și culoarea, iar în lucrările sale încearcă mereu să exprime o bucățică din ea. - @daria.gizdavu

Anisia Anghel și-a dat seama că poezia e mai degrabă un mod de a-și afirma fricile, traumele, frustrările, durerile, ca să le poată îmblânzi. E un strigăt de ajutor, adresat de sine către sine. - @scrumiere

Alexandra Șerban are 22 ani și a absolvit UNArte la secția Foto Video în 2021. Lucrează cu mai multe medii artistice. Prin aceste imagini exprimă experiența sa cu pandemia, iar eliberarea datorată exprimării îi ajută să se elibereze de anumite gânduri negative ce îi copleșesc ocazional. - @serbisor

ARIS Tureac abordează în lucrările lui subiectul propriei tranziții, documentând astfel fiecare etapă importantă din viață sa sau a celor apropiați. Majoritatea lucrărilor sunt instalații, fiind obsedat de cutii albe, ușor neregulate, ce dețin obiecte din viața privată. Majoritatea autoportretelor sale sunt realizate din profil sau descompuse. Îi place să 'conserve' diferite obiecte pentru a rămâne în posteritate. - @aristureac

Bogdan Cheța este un artist român care locuiește în Calgary, Canada. Face cercetare pe teorie queer și materialitate, cadru prin care analizează problematici sociale și politice, fiind ghidat către conceptul de "queer futurity." - @bogdancheta

Emilian-Cătălin Lungu este un aspirant cunoscător de artă, poet și pasionat de studiile de gen. - @lemilianc

Sorana Gurău are 19 ani și într-o bună parte din aniiăștia a desenat diverse. Faptul că aspiră să devină un arhitect bun e lăsat aici ca un memento pentru univers. - @sorana.gurau

Pe lângă joburile de zi cu zi, **Maria Ștefăniță** are o pasiune pentru ilustrație, pe care încearcă să o fructifice prin pagina sa @dearsender. Îi plac mult magia, lumile nevăzute și misticismul. - @dearsender

Când nu este scufundată în vreo mocirlă existențială, **Denisa Avram** scrie, desenează și, după câteva shot-uri, regurgitează ca fiind proprii opiniile unor oameni mai inteligenți decât ea, fără să le fi trecut în prealabil prin vreun filtru critic. Creier neted clan, represent! - @at00am

Motivul pentru care **Ioana Rizea** a început să compună versuri este pentru a-și depăși propriile limite. Inspirația stilului său vine din poeziile bacoviene. - @joan_d.arc_

Cezara Pascu este studentă în anul 3 la Universitatea Națională de Arte la secția Grafică. - @07februarie

Irina-Adelina Găinușă are 20 ani, e studentă la Limbi Străine. Îi plac ideile, cărțile și scrisul. A început cu proza, iar după și-a făcut curaj să scrie și poezie. Îi e un dor nespus de oameni și de îmbrățișări, iar scenariile din capul său vor fi mereu mai bune decât realitatea. - @positivelyno

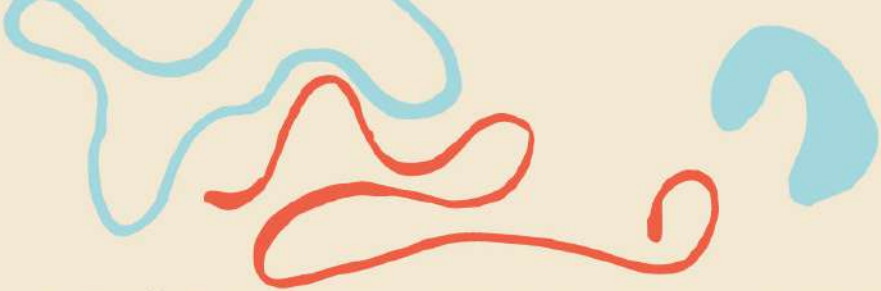
Focusul principal al **Cristinei Roxana Grigore** sunt editatul și ilustrația. Face aceste lucruri foarte mult dintr-o nevoie de a ține legătura cu sine însăși. - @cristingerea

Raluca Gavrila e atrasă de ideea de a deveni un artist vizual. Ea conturează o formă vizuală a anxietății și a gândurilor asociate cu această emoție puternică în fotografiile ei. - @ralucagavri

Tamara scrie ca să(-și) supraviețuiască. - @ralucatamara

Bianca Ioana Costin crede că toate lucrurile sunt conectate și au nuanțe, dar suntem învățați să simplificăm în loc să ne bucurăm de asta. Totul poate fi mai mult decât e. - @maibiancadecatioana

Betti Călin are 21 de ani și încearcă să învețe să nu se mai dezbrace de gânduri în fața oricui, dar are senzația că i se ascund sub sprâncene, împrejurul pleoapelor, pe fruntea lată, la colțurile buzelor.
- @betti_calin

Atât în poezia ei, cât și în fotografiile pe care le realizează, apar elemente care o urmăresc pe **Anda Lupuleț** peste tot, exact ca într-un vis. Îi place să creadă că tot ceea ce ne amintim stă în vârful degetelor noastre și că, atunci când nu le folosim, cuvintele formează singure poezii în capul nostru. - @anda_lupulet

Miruna Stanciu are 18 ani, este elevă în Colegiul Național Gheorghe Lazăr și pentru că mai toată lumea e de părere că mori de foame cu diplomă „artist”, e nevoită să păstreze arta vizuală ca hobby. În general face colaje, poze pe film și, mai nou, înșiră și câteva cuvinte. - @mirunastanciu

Christine Violet este o ilustratoare din București și lucrează în mare parte doar în cerneală. Găsește inspirație în subiecte precum ocultism, mitologie și folclor din diverse culturi. De asemenea, încearcă să înțeleagă ideea de subconștient prin procesul său creativ.
- @christinnevi

Ioana An este captivată de puterea cuvintelor, de oameni, cunoaștere și joc. Și-a însușit numele „An” deoarece în chineză înseamnă siguranță sau pace, lucruri pe care le-a căutat dintotdeauna. - @ioana_an

Paul Petrar este student la facultatea de arte din Timișoara și folosește arta pentru a-și putea spune povestea și a se putea înțelege pe sine însuși. - @pininaboy

Ediția 1 din Tuș Zine s-a întâmplat la un an de la primul nostru open call, și cu eforturi deosebite din partea mai multor oameni.

În primul rând, le mulțumim artiștilor care și-au oferit în mod voluntar timpul, talentul și energia; și au lucrat la paginile pe care le-ați văzut: Andrei Bădărău, Ioana Bojincă, Daria Gizdavu, Izabela Manea, Ioana Oprea, Mihai Moga-Paler, Florin Rădulescu. Îi mulțumim Alexandrei Barbu pentru ajutorul ei cu editarea biografiilor. Îi mulțumim și lui Ezra, care ne-a fost alături la începutul proiectului.

Le mulțumim noilor noștri prieteni de la Pagini Libere și Filaret16 care ne-au oferit susținere, consiliere și mai mult.

Le mulțumim celor care au donat resurse de orice tip, dar și celor care ne-au susținut în alte moduri, directe sau indirecte.

Într-un final, le mulțumim sincer artiștilor și artistelor care ne-au încredințat arta lor, și care astfel au făcut ca acest proiect să fie posibil. A fost o mare plăcere să ajutăm și noi, în mica măsură în care o facem, la susținerea și promovarea muncii lor importante.

